

Het invoeren van een koningin (3)

Tot besluit van deze reeks artikelen nog enkele methoden die wellicht wat minder bekend zijn.

Lucifersdoosje en water

De jonge koningin die men in wil gaan voeren, wordt opgesloten in een lucifersdoosje. Het doosje wordt vervolgens met koningin en al onderwater gedompeld en zodanig geschud dat ze goed bevochtigd raakt. Vervolgens beroekt de imker het volk waar de koningin in moet gaan vertoeven. Is dit gebeurd dan kan de nieuwe koningin tussen de raten van dit volk losgelaten worden.

Vliegplank

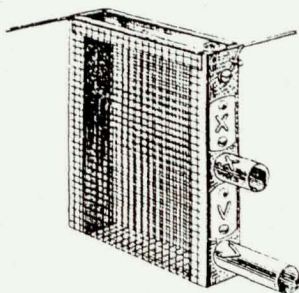
Sommige imkers leggen de koningin, die in een kluisje is opgesloten, in het vlieggat. Dit kluisje is voorzien van een propje honingdeeg. Honingdeeg is honing die met poedersuiker tot stopverdikte is gemengd. Al vlug vormt zich rond het kluisje een trosje bijen. Als deze behandeling in de avonduren wordt uitgevoerd, hetgeen trouwens de voorkeur verdient, zullen de bijen de nieuwe koningin tegen middernacht hebben bevrijd door het opeten van het honingdeeg. De koningin zal nu zonder te worden aangevallen naar binnen lopen en beginnen met het leggen van eitjes.

De Nieuw-Zeelandse methode

Dit is een zeer opmerkelijke methode. Een papieren zakje wordt aan de onderzijde voorzien van drie rijen kleine gaatjes. Nu worden enkele lepels bijen vanuit het volk waar men de koningin wil invoeren in het zakje geschept en goed door elkaar geschud. Na enkele minuten wordt het schudden nog eens herhaald. Is dit gebeurd, dan wordt de koningin bij deze bijen gevoegd. Men blijft schudden en plaatst na een tijdje het zakje tussen twee broedramen. De bijen verlossen haar huisgenoten en ook de koningin wordt feestelijk binnengehaald. Bij een andere methode wordt het volk, waarvan de koningin moet worden vervangen gedurende twaalf uur moerloos gehouden. Dan wordt de nieuwe koningin in honing gedompeld en tussen de raten van het moerloze volk losgelaten. Deze methode is riskant omdat over het hoofd wordt gezien dat de bijen al na korte tijd merken dat de koningin is verdwenen en redcellen gaan bouwen.

Gapirkooitje

Dit is een kooitje van gaas met houten zijwandjes. In deze zijwandjes worden twee ronde gaatjes van 6 à 8 mm gemaakt. In deze gaatjes worden plastic buisjes aangebracht. Het ene buisje is ongeveer 4 cm lang, het andere 2 cm. Voor het kortste buisje wordt aan de binnenzijde een stukje moerrooster aangebracht. De beide buizen worden gevuld met een propje honingdeeg en de koningin wordt in het kooitje gedaan. Het gevulde Gapirkooitje, dat niet breder is dan 1,5 cm, wordt nu midden in het volk tussen twee raten gehangen. Spijkertjes die dwars in het kooitje zijn geslagen beletten dat het kluisje naar beneden valt. Het volk wordt nu met rust gelaten: de bijen wennen aan de geur van de koningin en de koningin neemt de reuk van het volk aan. Intussen verwijderen de bijen het honingdeeg dat in de buisjes is aangebracht. Het kleine buisje zal het eerst leeg zijn. Als dit zo is kunnen al enkele bijen ongestoord met de nieuwe moer kennismaken. Deze kennismaking verloopt doorgaans zeer soepel. Mocht de koningin al neiging

Moederkooitje : Gapir

vertonen om het volk binnen te gaan, dan kan zij aan dit verlangen nog geen gehoor geven omdat haar de weg wordt afgesneden door het stukje moerrooster. Pas wanneer ook het langere buisje is leeggegeten is voor haar de weg vrij.

Tot slot nog een raadgeving van de bekende broeder Adam. Deze verklaarde eens op een internationaal bijenteeltcongres, dat het aannemen van een nieuwe moer uitsluitend afhangt van het gedrag dat zij vertoont op het ogenblik dat zij in een volk wordt losgelaten. Als zij zich dan rustig gedraagt en is ook het volk waar zij wordt ingevoerd niet opgewonden, dan is de kans van slagen groot. Een jonge leggende koningin mag, aldus broeder Adam, niet langer dan 12 uur in opgesloten toestand in het volk verblijven. Als zij pas na enkele dagen wordt bevrijd is de kans groot dat zij wordt aangevallen en gebald. Geen enkele methode van invoeren geeft 100% zekerheid. We zullen na iedere mislukking ons afvragen: "Wat heb ik fout gedaan?" Het antwoord is dan meestal moeilijk te vinden. Het volgen van een andere methode kan dan een volgend keer misschien een uitkomst zijn.